

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 823/2018
12.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић-Дичић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Милованов, због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Милованов - адвоката Драгана Ивановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К.56/17 од 05.01.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 363/18 од 22.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Милованов - адвоката Драгана Ивановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К.56/17 од 05.01.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 363/18 од 22.05.2018. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К.56/17 од 05.01.2018. године окривљени Марко Милованов је оглашен кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 10 (десет) година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 21.05.2015. године до 11.09.2015. године. Оштећени, законски заступници иза покојног оштећеног АА - ББ, ВВ и ГГ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то износ од 164.680,25 динара који се односи на трошкове доласка сведока на саслушање, трошкове спровода сведока ради саслушања из КПЗ Сремска Митровица и трошкове вештачења, те износ од 6.597,00 динара који се

односи на трошкове приступа вештака на главни претрес, као и судски паушал у износу од 3.000,00 динара, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да оштећенима ББ, ВВ и ГГ накнади трошкове кривичног поступка на име заступања путем пуномоћника у износу који ће бити опредељен посебним решењем након правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 363/18 од 22.05.2018. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног Марка Милованов, па је потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду К.56/17 од 05.01.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Марка Милованов - адвокат Драган Ивановић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 8), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, те повреда одредаба члана 32. став 1. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Саду К.56/17 од 05.01.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 363/18 од 22.05.2018. године тако што ће окривљеног Марка Милованов ослободити од оптужбе или да укине у целини наведене пресуде и предмет врати на поновну одлуку, те да у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Саду К.56/17 од 05.01.2018. године одложи до одлучивања о захтеву за заштиту законитости, као и да у складу са одредбом члана 488. став 2. ЗКП обавести браниоца окривљеног о седници већа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, бранилац окривљеног Марка Милованов у поднетом захтеву истиче да побијаном правноснажном пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, из разлога јер је суд у чињеничном опису кривичног дела утврђеном у изреци правноснажне пресуде изоставио бројне лаке телесне повреде констатоване код покојног АА, а које повреде су садржане у чињеничном опису

кривичног дела у оптужници Вишег јавног тужиоца у Новом Саду КТИ.69/15 од 24.02.2017. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП постоји уколико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему се о непотпуно решеном предмету оптужбе може говорити само у ситуацији када суд није уопште донео одлуку о некој тачки оптужбе.

По налажењу Врховног касационог суда побијаном правноснажном пресудом је у потпуности решен предмет оптужбе, имајући у виду да између побијане правноснажне пресуде и оптужбе постоји чињенични идентитет и то како субјективни идентитет (идентитет окривљеног), тако и објективни идентитет (идентитет дела). Наиме, у конкретном случају је правноснажном пресудом одлучено о свим тачкама оптужбе, а изостављањем из чињеничног описа кривичног дела, утврђеног у изреци првостепене пресуде, чињеничних навода којима се окривљеном стављају на терет и друге телесне повреде нанете покојном оштећеном АА, а за које је суд нашао да није поуздано доказано да је ове телесне повреде покојном оштећеном нанео искључиво окривљени, не значи да није решен предмет оптужбе и да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП (како то погрешно сматра бранилац окривљеног). Ово имајући у виду да је суд овлашћен да мења чињенични опис дела из оптужног акта јавног тужиоца и да га уподобљава са утврђеним чињеничним стањем, уколико при томе остаје у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја одређеног кривичног дела, као у конкретном случају кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, при чему је наведена измена извршена у корист окривљеног.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истицањем да се побијане пресуде заснивају на незаконитим доказима који су морали бити издвојени из списка предмета и то пре свега на записнику о саслушању окривљеног Марка Милованов пред полицијом дана 22.05.2015. године, обзиром да је исти сачињен противно одредбама члана 235. став 3. и 10. ЗКП, јер окривљени није потписао свих шест листова записника, већ само на последњој страни записника стоји потпис окривљеног, а осим тога записник на последњој страни нису потписали записничар и овлашћено службено лице, што по ставу браниоца доводи у сумњу његову веродостојност.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани из разлога јер записник о саслушању окривљеног Марка Милованов

састављен пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС ДП ПУ Нови Сад дана 22.05.2015. године представља законит доказ и по начину прибављања и по својој садржини и на истоме се може заснивати пресуда, обзиром да из списка предмета произилази да је ова доказна радња (саслушање окривљеног) предузета у складу са одредбама чланова 68, 85. и 86. Законика о кривичном поступку који је био на снази у време саслушања окривљеног и састављања записника о томе („Службени гласник РС“ број 72/11 од 28.09.2011. године који се примењује од 01.10.2013. године), а које одредбе се односе на ову радњу доказивања. Наиме, из списка предмета произилази да је наведени записник састављен у присуству изабраног браниоца окривљеног - адвоката Стевице Милосављевића и јавног тужиоца, да је окривљени на основу члана 68. ЗКП поучен о својим правима у кривичном поступку, пре свега о праву на браниоца, да није дужан ништа да изјави, да може да ускрати одговор на поједина питања, слободно изнесе своју одбрану и призна или не призна кривицу, саопштено му је дело које му се ставља на терет, те да је, након омогућеног поверљивог разговора са браниоцем, окривљени изјавио да ће дати свој исказ, а после давања исказа и упозорења у смислу члана 235. став 1. ЗКП да има право да прочита записник или да захтева да му се исти прочита, окривљени је, након гласног читања записника, потписао последњу страну записника, као и његов изабрани бранилац, а примедби на поступање полиције није било, при чему је наведени записник потписан и од стране јавног тужиоца, овлашћеног службеног лица и записничара.

Имајући у виду да су последњу страну наведеног записника, поред окривљеног, потписала сва лица која су присуствовала доказној радњи саслушања окривљеног и то јавни тужилац, бранилац окривљеног, овлашћено службено лице ПУ Нови Сад које је предузело доказну радњу и записничар, то су нетачни наводи браниоца окривљеног да је исти сачињен противно одредби члана 235. став 10. ЗКП.

Даље, имајући у виду да из списка предмета произилази да је окривљени Марко Милованов на записнику о његовом саслушању састављеном пред Вишим јавним тужиоцем у Новом Саду дана 23.05.2015. године под бројем КТИ.69/15, а ком саслушању је присуствовао исти бранилац окривљеног, након што је поучен о својим правима у кривичном поступку и омогућено му обављање поверљивог разговора са браниоцем, те му саопштено дело које му се ставља на терет, изјавио у неометаном излагању да је он већ дао своју одбрану поводом критичног догађаја у ПУ Нови Сад дана 22.05.2015. године и да он код те одбране остаје, с тим што жели у једном делу да нешто измени и дода (страна 3 наведеног записника), а који записник су уредно потписали окривљени, његов бранилац, јавни тужилац и записничар, то је, по налажењу Врховног касационог суда, сам окривљени потврдио аутентичност, односно веродостојност записника о његовом саслушању састављеном пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС ДП ПУ Нови Сад дана 22.05.2015. године и његове одбране дате на том записнику, а у којој је признао извршење кривичног дела које му је стављено на терет.

Стоји чињеница да окривљени Марко Милованов није у складу са одредбом члана 235. став 3. ЗКП, након саслушања у полицији дана 22.05.2015. године и састављања записника о томе, потписао сваки лист наведеног записника, већ само његову последњу страну, а до чега је дошло услед нестручног и несавесног рада овлашћених службених лица полиције, међутим та чињеница, по налажењу овога суда, не чини овај доказ а priori незаконитим у садржинском смислу и нема за последицу његово обавезно издвајање из списка предмета. Ово са разлога јер одредбом члана 235. став 3. ЗКП није изричито прописано да ако саслушано лице не потпише сваки лист записника састављеног о његовом саслушању да се на том доказу не може заснивати судска одлука, дакле реч је о повреди релативног карактера, тако да непотписивање свих листова записника од стране окривљеног нема за последицу увек незаконитост доказа, већ је суд овлашћен да у току поступка цени законитост тог доказа, односно да ли је повреда одредбе члана 235. став 3. ЗКП таквог значаја да тај доказ треба издвојити из списка предмета, а што је суд у конкретном случају учинио и оценио да је наведени записник законит и да га не треба издвојити из списка.

Дакле, како се, по оцени овога суда, записник о саслушању окривљеног Марка Милованов састављен пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС ДП ПУ Нови Сад дана 22.05.2015. године сматра законитим доказом на коме се пресуда може заснивати, а самим тим законитим се сматра и одбрана окривљеног Марка Милованов дата на том записнику, то су, по налажењу Врховног касационог суда, неосновани и наводи захтева браниоца окривљеног у делу у којем истиче да незаконит доказ представља судско-медицинско вештачење у погледу механизма насталих тешких телесних повреда код покојног АА, јер су се вештаци у свом налазу и мишљењу позивали на исказ окривљеног дат пред полицијом на записнику од 22.05.2015. године, а који по ставу браниоца представља незаконит доказ.

Поред тога, указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и да се побијане пресуде нису могле засновати на исказима полицијских службеника ДД и ЂЂ, који су као овлашћена службена лица учествовали у сачињавању спорног записника, јер су се они у својим исказима, између осталог, изјашњавали и о томе шта им је окривљени рекао у предистражном поступку и на који начин је давао своју изјаву, а чије исказе је суд у потпуности прихватио.

Стоји навод браниоца окривљеног да се делови исказа сведока ДД и ЂЂ, полицијских службеника ПУ Нови Сад, датих на записнику о главном претресу одржаном дана 03.01.2018. године, не могу извести и користити као доказ у кривичном поступку и да се на истима не може заснивати пресуда. Ово са разлога јер доказна радња испитивања сведока није спроведена у свему у складу са одредбама ЗКП, обзиром да су се ови полицијски службеници приликом испитивања у својству сведока изјашњавали не само на околности које се тичу њиховог поступања као службених лица и околности сачињавања записника о саслушању окривљеног у полицији дана 22.05.2015. године, већ су се

изјашњавали и на околности садржине дате одбране окривљеног Марка Милованов, а сведок ДД се изјашњавао и о ономе шта му је окривљени у неформалном разговору саопштио као полицијском службенику о критичном догађају, тако да, и по налажењу Врховног касационог суда, у том делу искази ових сведока представљају незаконите доказе на којима се не може заснивати пресуда.

Међутим, како је суд, у конкретном случају, из исказа сведока ДД и ЂЂ, који су у својству овлашћеног службеног лица, односно записничара, учествовали приликом сачињавања записника о саслушању окривљеног од 22.05.2015. године, утврђивао само чињенице које се тичу околности сачињавања овог записника, те никакве друге чињенице из њихових исказа није утврђивао, нити је на њима засновао побијану правноснажну пресуду, при чему је сам окривљени Марко Милованов потврдио веродостојност наведеног записника од 22.05.2015. године у својој одбрани датој на записнику састављеном пред Вишим јавним тужиоцем у Новом Саду дана 23.05.2015. године, те како је, и по оцени Врховног касационог суда, с обзиром на друге изведене доказе очигледно да би и без исказа ових сведока била донесена иста пресуда у односу на окривљеног, то се као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног којима се указује да је извођењем ових доказа учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као повреда поступка која је била од апсолутног утицаја на законитост и правилност побијане правноснажне пресуде.

Надаље, као неосновани су оцењени и наводи браниоца окривљеног у делу у којем указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, истицањем да је суд погрешно правно квалификовао предметно кривично дело, обзиром да по ставу браниоца из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци првостепене пресуде произилазе сва законска субјективна и објективна обележја кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ, а не кривичног дела убиство из члана 113. КЗ за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим и то не само радња извршења и настала последица која се огледа у бројним повредама - лаким и једној тешкој, већ је и умишљај окривљеног усмерен на извршење тог кривичног дела.

Супротно изнетим наводима захтева браниоца окривљеног, по налажењу Врховног касационог суда, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци првостепене пресуде и то да је окривљени Марко Милованов лишио живота оштећеног АА, тако што му је пришао док је исти лежао поред пута на земљи и задао му један ударац у пределу главе аутодизалицом, знајући да се у том делу тела налазе витални органи, наневши му тиме квалификоване тешке телесне повреде опасне по живот које представљају непосредни узрок смрти оштећеног, услед којих задобијених повреда је оштећени преминуо у просторијама Дома здравља у Бачкој Паланци, а у време, на месту и на начин ближе описан у изреци пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног Марка Милованов стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, за које је он оптужен и

правноснажно оглашен кривим. Наиме, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци пресуде произилази и радња извршења кривичног дела која се састоји у лишавању живота оштећеног и последица кривичног дела која се огледа у наступању смрти оштећеног, а услед предузете радње окривљеног - задавања оштећеном ударца у пределу главе аутодизалицом, при чему је у чињеничном опису кривичног дела у изреци првостепене пресуде описано да је окривљени кривично дело учинио са директним умишљајем, обзиром да је јасно наведено да је окривљени био свестан да чини кривично дело и да хоће његово извршење, а осим тога умишљај окривљеног у конкретном случају произилази и из објективних чињеница описаних у изреци пресуде. Како је, у конкретном случају, суд правилно применио кривични закон правном квалификацијом кривичноправних радњи окривљеног као кривично дело убиство из члана 113. КЗ, то се стога, по налажењу овога суда, неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Милованов у осталом делу је одбачен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, с тим што образлажући ову повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, бранилац не указује у чему је конкретно суд прекорачио границе свога овлашћења приликом изрицања кривичне санкције окривљеном и која конкретно одредба кривичног закона је повређена, већ суштински указује на погрешну оцену чињеница од којих зависи одлука о кривичној санкцији.

Како, дакле, бранилац окривљеног у захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 3. ЗКП), док суштински указује на погрешну оцену чињеница од којих зависи одлука о кривичној санкцији, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи да је изрека првостепене пресуде противречна како сама себи, тако и датим разлозима, а везано за психички однос окривљеног према смртној последици дела, те да нижестепени судови у образложењу побијаних пресуда нису дали разлоге о вољи окривљеног и његовом хтењу да изврши кривично дело убиство из члана 113. КЗ за које је оптужен и правноснажно оглашен кривим, као и да нису дали јасне и детаљне разлоге на основу чега су дошли до закључка да је окривљени критичном приликом поступао са директним умишљајем, односно да је свесно и вољно хтео да лиши живота покојног оштећеног, а који наводи браниоца окривљеног би по

налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Како наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује и на повреду права окривљеног на правну сигурност и на образложену судску одлуку као саставни део права на правично суђење које је зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије и чланом 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, истицањем да је другостепени суд у конкретном случају различито поступио у односу на ранији предмет са истим чињеничним и правним основом, као и да у својој одлуци није јасно и аргументовано оценио жалбене наводе одбране.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ових повреда захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у овом делу захтев одбацио.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона из члана 438. став 1. тачка 8), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Милованов - адвоката Драгана Ивановића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на наведене повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић